

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Molka a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **P. K.**, zast. JUDr. Bělou Sedláčkovou, advokátkou se sídlem Václavská 226/2, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 9. 2021, č. j. JMK 140015/2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 9. 2022, č. j. 30 A 149/2021-84,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se v r a c í** soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši 1 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Běly Sedláčkové, advokátky se sídlem Václavská 226/2, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Rosice, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 26. 5. 2021, č. j. MR-C 27282/21-ODO ODO, kterým byly zamítnuty žalobcovy námitky proti záznamu bodů v registru řidičů dle § 123f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), který ji zamítl v záhlaví uvedeným rozsudkem. Krajský soud neshledal důvodnou námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí vytýkající mu, že je založeno na oznámení o uložení pokuty ze dne 24. 9. 2012, aniž by žalovaný měl k dispozici pokutový blok, který se týká tohoto přestupku. Krajský soud citoval

judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“), dle které k přezkoumání jednotlivých pokutových bloků nestačí obecná námitka snažící se zpochybnit zápis bodů. Žalobcovy námitky uplatněné před správním orgánem I. stupně byly zcela obecné a neodůvodněné. Nijak nepolemizovaly s oznámením ze dne 24. 9. 2012 o uložení pokuty v blokovém řízení dne 21. 9. 2012, ze kterého vyplývá, za co byl pokutován, kde se tak stalo, jaké vozidlo řídil a jak bylo jeho jednání kvalifikováno. Žalobce pouze opakovaně uváděl, že se daného přestupku nedopustil. Takové konstatování dle krajského soudu nestačí k tomu, aby vznikly o zápisu bodů důvodné pochybnosti, k jejichž odstranění by bylo nutné vyžádat pokutové bloky. Žalobce neupřesnil své námitky ani v soudním řízení, jelikož na ústním jednání uvedl pouze to, že si na přestupek ze dne 21. 9. 2012 nepamatuje.

[3] Krajský soud neshledal důvodnou ani námitku ohledně nedostatečného poučení žalobce ze strany správních orgánů. V dané věci se jednalo o skutkovou otázku a dostačovalo by, pokud by žalobce laicky řekl, z jakého důvodu je zápis bodů nesprávný. Dle § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), má správní orgán podatele vyzvat k odstranění nedostatků podání v případě, že podání nemá předepsané náležitosti či trpí jinými vadami, kvůli nimž ho není možné věcně projednat. Nízká kvalita formulovaných námitek však není takovou vadou podání, pouze snižuje žalobcovy šance na úspěch. Úkolem správních orgánů není poskytovat žalobci rady, jak by měl své námitky nejlépe formulovat.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření k ní

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů podřazených pod § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

[5] Krajský soud přejímá argumentaci žalovaného o celkové správnosti provedeného správního řízení a opomíjí, že stěžovatel je právní laik, pro kterého je těžké pochopit obsah poučení o procesních právech. Stěžovatel chtěl ve věci jednat, žádal po správním orgánu I. stupně informace, které však neobdržel. Stěžovatel poukazuje na přepjatý formalismus žalovaného, který rozhodl bez splnění povinnosti vstřícnosti a povinnosti poučovací. Ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu stanovuje postup správních orgánů, pokud je podání účastníka nejasné či neurčité. Správní orgán má podateli pomoci odstranit nedostatky podání nebo hok jejich odstranění vyzvat. Jestliže správní orgány vytýkají stěžovateli obecnost jím učiněného podání, měly mu poskytnout náležitou možnost toto podání doplnit a poučit jej, v jakém směru má být podání doplněno, a to tím spíše, když žalovaný vycházel z poměrně obsáhlé správní judikatury, která účastníku řízení nemusí být známa. Správní orgány nedaly stěžovateli příležitost tvrdit či prokázat skutečnosti ohledně toho, proč se přestupek nestal či že vytýkané jednání není přestupkem. Tím správní orgány porušily také obecné zásady vyjádřené v § 2 odst. 1, § 3 a § 4 odst. 2 a 4 správního řádu. Stěžovatel správnímu orgánu I. stupně zaslal písemné podání a žádosti, které správní orgán I. stupně ignoroval. Jelikož je veřejná správa službou, měl správní orgán I. stupně na tato podání reagovat.

[6] Správní orgány své závěry stavěly na oznámení o uložení pokuty ze dne 24. 9. 2012, aniž by k nim existoval příslušný pokutový blok. Stěžovatel spáchání konkrétního přestupku popíral po celou dobu řízení. Žalovaný na jedné straně nemá k dispozici pokutový blok, na druhou stranu neváhá posuzovat a mít za prokázané, že onen chybějící

pokračování

pokutový blok dané předpoklady splňuje. Správní orgán je však povinen zabývat se námitkami směřujícími do náležitostí pokutového bloku z toho hlediska, zda je způsobilým podkladem pro záznam bodů. Krajský soud se s absencí pokutového bloku náležitě nevyřadil. Na závěr stěžovatel navrhl přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[7] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí. Kasační stížnost považuje za nedůvodnou a odkazuje na rozsudek krajského soudu, své vyjádření k žalobě a na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas a jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Posoudil ji v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a dospěl k závěru, že napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Stěžovatel namítá, že správní orgány neměly k dispozici pokutový blok ze dne 21. 9. 2012, který byl jedním z podkladů, na jejichž základě byl proveden záznam bodů do registru řidičů. Ze správního spisu vyplývá, že daný pokutový blok byl po uplynutí pětileté skartační lhůty společně s dalšími skartován v souladu se zákonem č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Problematikou skartovaných pokutových bloků se NSS zabýval například v rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, v jehož bodě 16 shrnul dosavadní judikaturu NSS v této oblasti do následujících tezí: 1) existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) **není podmínkou sine qua non pro provedení odpovídajícího bodového záznamu**; 2) při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok; 3) ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávajícímu nutnost dalšího dokazování) **nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se daného přestupku nedopustila**; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy (zvýraznění provedl nyní NSS). Ve výše uvedeném rozsudku NSS připustil možnost vycházet v případě důkazní nouze (typicky právě absence pokutových bloků například z důvodu jejich skartace) z oznámení o uložení pokuty, obsahují-li všechny údaje potřebné pro identifikaci osoby pachatele a přestupku, včetně jeho právní klasifikace, a nedojde-li současně k relevantnímu zpochybnění těchto údajů pachatelem.

[11] Stěžovatel k přestupku ze dne 21. 9. 2012, jehož spáchání prokazuje oznámení o uložení pokuty ze dne 24. 9. 2012, ve správním řízení pouze obecně uvedl, že ho nespáchal, a při ústním jednání před krajským soudem doplnil, že si na tento přestupek nepamatuje. Dle rozsudku NSS ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 As 186/2016-35, platí, že ke zpochybnění údajů v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení nemůže bez dalšího dojít, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jeho spáchání není vědom. Stěžovatelovo obecné tvrzení, které není podloženo žádnými důkazy či konkrétními argumenty, proto nelze považovat za dostatečné zpochybnění pravdivosti údajů

obsažených v oznámení o uložení pokuty ze dne 24. 9. 2012, kvůli kterému by bylo nutné zkoumat náležitosti daného pokutového bloku.

[12] Dle výše uvedeného rozsudku NSS č. j. 3 As 298/2017-23 je třeba posoudit, zdali jsou v oznámení o uložení pokuty uvedeny obligatorní náležitosti pro pokutový blok. Žalovaný obsah oznámení o uložení pokuty ze dne 24. 9. 2012 uvedl na straně šesté napadeného rozhodnutí a na straně desáté posoudil dostatečnost všech podkladů. Krajský soud se oznámením o uložení pokuty ze dne 24. 9. 2012 zabýval v bodě 17. napadeného rozsudku, přičemž dospěl k závěru, že obsahuje podstatné náležitosti. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 24. 9. 2012 je založeno ve správním spise a vyplývá z něj, že stěžovatel byl ztotožněn jako pachatel daného přestupku, dále kdy a kde došlo k jednání, za které byl stěžovatel pokutován, jaké vozidlo řídil, popis skutku (jízda bez bezpečnostního pásu) a jaká byla právní kvalifikace tohoto jednání. Nejvyšší správní soud proto považuje závěr krajského soudu o dostatečnosti oznámení o uložení pokuty k prokázání spáchání konkrétního přestupku za správný.

[13] Dle stěžovatele jej měly správní orgány poučit, že má doplnit svá příliš obecná podání. Dle § 37 odst. 3 správního řádu platí, že pokud podání nemá *předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu*. Dle odst. 2 tohoto ustanovení z podání musí být zřejmé, *kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje*. Co se týče odvolání, to musí mít dle § 82 odst. 2 správního řádu *náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo*.

[14] Ze stěžovatelových námitek proti záznamu bodů v registru řidičů ze dne 30. 5. 2018 (č. l. 5 správního spisu) bylo zřejmé, kdo toto podání činí, ve které věci a čeho se domáhá. Podání proto splňovalo náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu. Správní orgán I. stupně poté stěžovateli zaslal poučení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, popřípadě navrhnout důkazy na svou obhajobu. Stěžovatel následně dne 16. 9. 2019 zaslal vyjádření (č. l. 15 správního spisu) společně s žádostí o doložení všech pokutových bloků a uvedl, že přestupek ze dne 21. 9. 2012 nespáchal a i u ostatních přestupků má pochybnosti. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 9. 6. 2020, č. j. MR-C 22313/20-ODO (č. l. 16 správního spisu), námítky stěžovatele zamítl. Žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 7. 2020, č. j. JMK 105520/2020, toto rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost, jelikož si správní orgán I. stupně nevyžádal podklady ke všem záznamům bodů. Správní orgán I. stupně též zavázal, aby dal stěžovateli možnost se s doplněnými podklady seznámit. Správní orgán I. stupně poté stěžovateli zaslal usnesení ze dne 7. 4. 2021 (č. l. 31 správního spisu) s poučením o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Možnosti seznámit se s jednotlivými podklady pro rozhodnutí, mezi kterými byly i podklady vyžádané správním orgánem I. stupně pro záznam bodů v registru řidičů, však stěžovatel nevyužil. K námitce, že správní orgán I. stupně ignoroval stěžovatelovy žádosti a podání, NSS konstatuje, že ze správního spisu nevyplývá, že by podával po vyjádření s žádostí ze dne 16. 9. 2019 další žádosti a podání či že by z nějakého důvodu nemohl využít možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, tedy i oznámeními o uložení pokut a dosud existujícími pokutovými bloky.

pokračování

[15] Co se týče pouze stručně vymezených odvolacích námitek, ty nelze bez dalšího považovat za vadu ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu, kvůli které by bylo třeba stěžovatele poučovat (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 2. 2018, č. j. 9 As 430/2017 - 101, bod 112). V projednávané věci stěžovatel nepodal odvolání, ve kterém by zcela chyběly důvody, pro které považoval prvostupňové rozhodnutí za nesprávné. Odvolání mělo všechny zákonné náležitosti, proto nebylo třeba stěžovatele vyzývat k jeho doplnění. Správní orgán I. stupně ani žalovaný neměli povinnost podatele poučit, co má tvrdit, aby byl v daném řízení úspěšný, ani povinnost ho poučit, že by měl být více konkrétní. Bylo pouze na stěžovateli, aby vymezil rozsah námitek, se kterými se poté musely správní orgány řádným způsobem vypořádat. Tuto povinnost správní orgány ve svých rozhodnutích splnily. Pokud měl stěžovatel konkrétní pochybnosti o tom, že se přestupek ze dne 21. 9. 2012 nestal, měl správním orgánům svými slovy vysvětlit, čím tento názor odůvodňuje, což neučinil. Ani tato námitka proto není důvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Z výše uvedeného vyplývá, že napadený rozsudek krajského soudu není nezákonný z důvodů namítaných v kasační stížnosti. Proto NSS kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[17] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, avšak jemu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu je soud nepřiznává.

[18] Vzhledem k tomu, že NSS rozhodl ve věci samé bez zbytečného odkladu, nerozhodoval již samostatně o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Z tohoto důvodu NSS výrokem III. rozhodl o vrácení soudního poplatku ve výši 1 000 Kč zaplaceného stěžovatelem za tento návrh. Tato částka mu bude vyplacena z účtu NSS k rukám jeho zástupkyně JUDr. Běly Sedláčkové, advokátky se sídlem Václavská 226/2, Brno, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 10a odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. listopadu 2022

JUDr. Pavel Molek
předseda senátu